

намираше в чужд, милионен град, не беше неопитно девойче и можеше да се справя с всички случаи. И веднага пак готовността ѝ за борба, чувството на самоуверена дързост изплува над всичко друго. Тя повика прислужника и поръча нова чаша лакъор.

— Мадам ще извини, ако присъствието ми е неприятно. Но аз всяка вечер идвам в тоя ъгъл... Мадам ще разбере, надявам се... А освен това, всичко е заето.

Отново прозвучаха спокойно тия търкалящи се като пъргави топки, най-обикновени думи, на които гласът придаваше по-друг, многозначителен смисъл.

Човекът бе съзрял, (навярно, нейното недоволно лице и искаше да се извини. Хитрува! — помисли тя. — Ето там две маси с по един мъж. Стана ѝ забавно. — Да видим по-нататък!

Изви глава къмъ него и сухо отвърна:

— Тогава аз ще трябва да се извиня, че съм взела мястото ви...

Погледът ѝ спря за две-три секунди върху мъжа. Той държеше отвесно, с две ръце, бастона си — бастон без дръжка,